

Тукъ — Народна библиотека

Възкресение Христово

Възкресение Христово е синонимъ на Правда. Или казано, съ възкръсването на Исуса Христа, възкръсна правдата, тази правда, която толкова пжти е предсказвана отъ пророцитѣ и проповѣдвана отъ Него презъ цѣлия Му животъ. Изъ уста на И с у с а излизаха само правда и истина, къмъ които Той отправяше ученицитѣ си, последователитѣ си и хилядитѣ си слушатели. Правдата и истината сж божественитѣ начала въ човѣшкия животъ. Тѣ сж най-ценната украса на човѣшкото сърдце. Тѣхъ Исусъ се стремѣше да въплѣти въ човѣшкия д у х ъ. Чрезъ правдата и истината Т о й се мжчеше да тури благодатенъ редъ всрѣдъ човѣшкото общество. Чрезъ тѣхъ Той искаше да насади **миръ и любовъ** между народитѣ. Правдата и истината сж здрави основи на любовта, която любовъ Исусъ проповѣдваше на всѣка крачка въ земния с и животъ. Любовъ нѣма т-мъ, кждето нѣма правда и истина.

Любовта, правдата и истината добиватъ голѣмото свое значение въ отношенията на народитѣ. Исусъ всѣкога е осжждалъ себизма, алчността и всички зли прояви въ живота, както между отдѣлнитѣ човѣци, така и всрѣдъ народитѣ. И близо вече 2000 години отъ рождението Исусово, въ международнитѣ отношения липсватъ правдата, истината и любовта. Неспирни войни, имащи за основа алчността, грабежа, неправдата и омразата, — пълнитѣ сжествуването на народитѣ!

И днесъ се води една отъ най-ужаснитѣ и изтрѣбителни войни, каквито нѣкога сж водили народитѣ помежду си. Подклаждана, преди всичко, отъ юдински изчадия, отъ безмѣрно грабителство и безуменъ с т р е м е ж ъ за блага върху чуждѣ трудъ, мжки и сълзи, — тая война се шири съ всичкия си ужасъ

върху три материка, промивайки кръвта и на невинни българи!

Но, слава Богу! Въ днешната война се проглежда единъ лжчъ на правда, истина и любовъ. Въ душитѣ на великитѣ водачи на Германия и И т а л и я Адолфъ Хитлеръ и Бенито Мусолини — се виждатъ вѣчнитѣ завети на Исуса — правдата, истината и любовта, въ името на които тѣ дигнаха мечъ за прекахането на международнитѣ неправди, създадени въ Парижъ и

за сломяването на една демонска сила, която отъ вѣк ве е източникъ на международни сплетни, коварства, раздори и кървави борби.

Нѣка вѣрваме, че тѣхнитѣ мечове ще бждатъ благословени, защото бидоха издигнати въ името на правдата, истината и любовта!

Нека вѣрваме, че тазгодишниятъ Великденъ ще бжде великъ съ послѣдствията отъ днешната война за измжченитѣ и онеправданитѣ!

Нѣка вѣрваме, че съ тазгодишното Възкресение Христово, ще бжде възкресена правдата, истината и любовта!

ВЪЗКРЕСЕНИЕТО

Тая година българитѣ съ особенъ трепетъ чакатъ произнасянето на обичайнитѣ думи на Великденъ: „Христосъ възкресе!“ и „Наистина възкресе!“ И, действительно, следъ много нечувани страдания, следъ невиджани гонения и преследвания, следъ мжки и изгнаничество, цѣлокупниятъ български народъ може да се поздрави съ „Христосъ възкресе!“ и „Наистина възкресе!“ Оковитѣ, които сковаваха голѣма частъ отъ българитѣ, сж вече счупени. Звучната българска речъ може вече свободно да кѣнти отъ Дунавъ до Бѣло море, отъ Охрида синъ до бурнитѣ черноморски талози!

Милиони българи тая година за пръвъ пжтъ открито, бурно ще чуятъ на родния си езикъ чудния

приветъ за възкресението на Истината, Правдата и Любовта! Ще чуятъ тѣ тоя поздравъ на оня езикъ, на който, скрити въ тѣсната домашна срѣда, скрити отъ погледа на чужденеца-подписникъ, сж говорили! Въ божиитѣ храмове на многострадална Македония днесъ волно ще се носи пѣснопѣние и хваление на Бога на кръшния български езикъ! Тамъ днесъ мимитѣ кръшни пѣсни ще пѣятъ и ще славославятъ Бога и освободителя си!

Вамъ българи, отъ многострадална, измжчена, но съ коравъ и бодъръ духъ Македония, и вамъ прокуденици далечъ отъ родното огнище и бащинъ домъ **Христосъ възкресе!**

Наистина възкресе!

мл. Даскаловъ

Проф. Боянъ Пеневъ за сѣрбитѣ.

Срѣбскиятъ шовинизъмъ е старъ и прочутъ на Балкана и въ Европа. Не по-малко той е известенъ и на учения свѣтъ. Но никой нѣма по-цѣлостна представа за неговитѣ чудновати прояви, отколкото съседнитѣ народи на сѣрбитѣ, а особено българскиятъ народъ. Нашитѣ възрожденци и дейцитѣ ни отъ революционната епоха отлично сж запознати съ този шовинизъмъ, нѣкои отъ които сж не малко страдали отъ подлитѣ му удари. Раковски, Ботйовъ, Любенъ Каравеловъ и др. сж добре запознати съ него. Шовинизъмътъ на нашитѣ „братя“ започва десетилѣтия преди освобождението ни, увеличаващъ се до и презъ това освобождение, за да достигне чудовищнитѣ си размѣри до наше време. И сажкогато неговото развитие дойде до престъпно безумие и небивало заслѣпление и без-

срамие, почнаха наши учени да се обаждатъ и отговарятъ на фантастичнитѣ етнографски и георафски теории на сѣрбскитѣ професори и публицисти.

Покойниятъ шуменецъ, професоръ Боянъ Пеневъ, не е мсжалъ да изтърпи този шовинистиченъ цинизъмъ на сѣрбитѣ и още въ 1916 г. е излъзълъ съ една брошура,* въ която цитира множество мисли и теории на сѣрбски учени. Той започва книгата си съ следната мисълъ: „Срѣбскиятъ народъ вѣкове наредъ е живѣлъ съ мисълта, че отъ всички славянски народи има най-велико историческо минало, най-храбри и славни юнаци, най-хубави пѣсни и най-велики владѣтели... Нѣма

* Боянъ Пеневъ. Срѣбскиятъ шовинизъмъ. Срѣбската отечествена наука. Учебната литература. Популярна литература и поезия. Срѣбската пропаганда въ Македония София 1916 г.

други народъ равенъ на тѣхъ по величие — „Србинъ има све, шго други нема“ се казва въ една популярна сѣрбска пѣсень.

Отъ краля да пждаря—всички сж обезумѣли шовинисти. Въ прокламацията си по Свѣтовната война, следъ като австро-германскитѣ войски минали Дунава, краля Петъръ казва: „Половинъ Европа е за станала срещу насъ съ войскитѣ си, защото вижда застрашена своята застарѣла мощъ отъ моя младъ народъ“. Дръ Драгиша Станоевичъ казва, че Сѣрбия се намира въ срѣдата на свѣта, че тя е въ Европа не само георафски, но и културенъ центъръ: всички останали народи и култури се движатъ около Сѣрбия. Нѣма езикъ по-хубавъ отъ сѣрбския, който се говори въ центъра на свѣта, отъ Суботица до Черно море и Цариградъ; въ бждеше, около тоя сѣрбски центъръ, ще се движатъ 200 милиона европейци и 800 милиона азияти (стр. 4-5). На континента, казва Дръ Драгиша Станоевичъ, се говорятъ три главни езика: „од Дува до Страсбургъ фанцуски; од Суботиче до Искра и Софие—српски; од Софие до Цариграда поварено српски (бугарски)“.

Професоритѣ Цвиичъ, Беличъ, Скерличъ фанатично сж служили на сѣрбскитѣ завоевателни планове; професоръ Беличъ въ книгата си „Срби и бугари“ 1913 г. давалъ една диалектоложка карта, по която сѣрбската речъ се шири отвѣд Искъра и Струма (стр. 9). Дори Бѣлградската академия не е била пощадена отъ противния сѣрбски шовинизъмъ. Когато Софийската академия е предложила на Съюза на славянскитѣ академии да се издажатъ върху етнографията на Македония, сѣрбската академия е протестирала противъ тая постъпка и потвърдила, че Македония е сѣрбска страна. Но между всички сѣрбски професори, които сж ни клеветили, казва проф. Боянъ Пеневъ, на първо мѣсто стои проф. М. Андоновичъ, който презъ 1913 г. е издалъ книга подъ заглавие — „Македонски су словени Срби“, въ която казва, че българскитѣ пѣсни, събирани изъ Македония, сж сѣрбски, купени съ пари отъ българофили и по-българени отъ тѣхъ и т. н.. На тия и редица още измислици достойно сж отговорили освенъ нашитѣ професори Йорданъ Ивановъ, Иширковъ, Милетичъ и др., а сжщо и чуждитѣ Н. С. Державинъ, Кондаковъ, Ягичъ и др..

Срѣбскитѣ професори: Цвиичъ, Беличъ, Андоновичъ, Цемовичъ, Голчевичъ и всички останали сж достойни ученици на архिशовиниститѣ Милоевичъ и Сраковичъ.

Изобщо, за да се даде пълна характеристика за безмѣрния сѣрбски шовинизъмъ сж потребни цѣли томове. И пита се тогава — чрезъ каква магическа сила сж успѣли сѣрбитѣ да въплѣтятъ такъвъ живъ и необузданъ шовинизъмъ въ цѣлия си народъ? — Чрезъ училището, църквата, казарма-

та, литературата и фалшифициране на науката. Това се вижда въ всѣки учебникъ, въ всѣка карта изъ училищата и изъ казармитѣ имѣ. Професоритѣ учителитѣ и писателитѣ иматъ най-голѣмата заслуга въ това отношение. Единъ старъ сѣрбски учителъ въ 1915 г., Велко Димитриевичъ, изповѣдайки омразата си къмъ българитѣ, понеже така сж го възпитавали отъ детинство, казва: „Ние пропадаме. Ние слизае отъ историческата сцена като отдѣлна държава! Но знаете ли, че това е логическия край на нашето сжществувание? Системата на нашето държавничество, фалша въ нашитѣ училища, насокитѣ въ възпитанието на нашата младежъ, неутолимитѣ амбиции за голѣмство и величие — ето кое докара сегашното нещастие на Сѣрбия... Хубаво е да вдъхвашъ обичъ къмъ родината въ съзнанието на децата. Но да заблуждавашъ малкитѣ лековѣрующа главици по единъ невъобразимо мошенически начинъ за силата на Сѣрбия, за нейното величие и безкрайностъ, за количеството на сѣрбското племе и вмѣсто да създавашъ спокойни, сериозни граждани, вѣрно преценяващи мѣстото на Сѣрбия въ историческия ходъ на всички държави, да възпитавашъ болно-екзалтирани поклѣнници, напое ни съ най-доленъ шовинизъмъ — това е истински атентатъ противъ цѣлостта и нормалното развитие на държавата... Малкитѣ държавици трѣбва да взематъ примѣръ отъ нашата нещастна сждба. Ако егоизмътъ въ живота на хората е единъ порокъ, той е едно велико зло въ живота на народитѣ“.

Тѣзи мисли на пробудилия се сѣрбски учителъ, който на следния день се обесилъ, ако и да сж казани за преживѣната отъ сѣрбитѣ катастрофа презъ 1915—16 г., добиватъ още по-голѣмо значение за днешната Югославия, която продължаваше по-буйно да плува въ висинитѣ на велико-срѣбщината и дойде до днешното си още по-трагично положение.

Нека се взираме много добре въ текуцитѣ събития, въ преживѣното отъ голѣми и малки народи, въ собственитѣ си преживѣлици и да черпимъ поуки за бждещето на нашия народъ.

Г-въ.

По поводъ на шуменското дво „П. Воловъ“ въ София, на 11-май т. г. ще се чествува стогодишнината отъ раждането на голѣмия държавникъ, духовникъ и писателъ — нашъ съгражданинъ Василь Друмевъ — митрополитъ Климентъ.

Освенъ голѣмата програма, която ще се провежда отъ Народния комитетъ подъ почетното преедседателство на г. проф. Дръ Богданъ Филовъ и председателството на г. Никола Логофетовъ, д-вото ще изнесе преди тържеството своята обичайна среща въ „България“ и литературно четене презъ Друмевата седмица съ участието на писатели шуменци.

Проф. С. С. Бобчев за сърбитѣ

Никой не може да се съмнява в славянофилските чувства на дългогодишния председател на Славянското дружество в България — покойния проф. С. С. Бобчев, за която идея ратуваха и сръбските видни мъже. Но колкото първият беше искрен и фанатичен привърженик, заедно с много видни българи, на това течение в България, толкова вторият беше мефистофелевец, неискрен и безсрамни търговци с тая идея — всеславянското разбирателство.

Това и принуди проф. Бобчев, между другото, да напише две брошури под заглавията „Какво бълнуват сърбитѣ“ София 1915 г. и „Сръбско-българските отношения“ София 1929 г..

В първата си книга авторът прави единъкъс преглед на историческото минало на сърбитѣ, спирайки вниманието ни на факта, че нито единъкъс от старите сръбски владетели, заедно с Стефан Урош IV Душан (1331 — 1355)*, не саж се стремили за националното обединение на Зета, Захлумието, Босна и Крайморие.

Полюбопитното е, че авторът цитира единъкъс документ, от който се вижда, че сръбските владетели доскоро саж признавали Македония за българска земя. На 5 април 1867 год., т. е. преди 74 години, в Букурещ, в споразумение с сръбското правителство, при княз Михаил Обренович, се състоял народен събор, на който се взела следната резолюция: „Предъ видъ на това, че съвременното положение на работитѣ подбужда всичките угнетени народи в Турция да взематъ мѣрки за своето освобождение, то и ние българитѣ, живущи в България, Тракия и Македония, се събрахме, за да обмислимъ и да намѣримъ срѣдства за освобождение на нашето сѣжно отечество, за да мѣгатъ и насъ да брѣятъ въ числото на свободните народи и за да докажемъ, че сѣществуваме. За постигане на тази целъ, намъ е необходимо да изберемъ единъкъс сѣседенъ народъ, съ който бихме могли да достигнемъ освобождение и обща полза; за такъвъ народъ ние не можемъ да бромъ никой другъ, освенъ сръбски; и нашитѣ интереси саж еднакви, понеже чрезъ братството, народътъ може да добие независимостъ. Предъ видъ на такава братска близостъ ние, съгласно съ сегашнитѣ обстоятелства, смѣтаме за нужно да туримъ въ основата следнитѣ пунктове: 1)

Този сръбски кралъ е нареченъ Душанъ, защото удушилъ баша си, когато по-рано дѣдо му Милутинъ наредилъ да бъде осѣпенъ.

и. Б.

В А Н Ю

(Силуетъ)

Дветѣ деца бѣха обвинили съ ржце колѣнетѣ си и мълчаливо седѣха на бордюра на тротоара. Наоколо минаваха хора и никой не имъ обръщаше внимание. Днесъ бѣше празникъ. Всички се радваха. Само дветѣ деца бѣха навели глави и мислѣха за нѣщо. Единъ страненъ шумъ ги заобикаляше, отъ множеството, отъ тълпата. . . .

„Ваньо, да вървимъ, ще истинемъ“.

„Кжде?“, и погледътъ му заблужда изъ множеството. После се обърна. „Нали

между сърбитѣ и българитѣ трѣбва да се установи братско съединение подъ името югославянско царство; 2) Югославянското царство се състои отъ Сърбия и България (къмъ България спадатъ Тракия и Македония); 3) глава на новообразуваното царство ще бъде сегашниятъ сръбски князъ Михаилъ Обреновичъ съ право на наследство.“ Този документъ е билъ гриетъ отъ князъ Михаила и печатанъ отъ сръбски дипломати (М. С. Пирочанацъ, князъ Михаилъ и заедничка родня балк. царо-рода 1855 г.) и признава Македония за българска земя (стр. 12).

Може би този актъ е причината да убиятъ на следната 1868 г. князъ Михаилъ, на чието мѣсто седналъ малолѣтниятъ Михаилъ Обреновичъ, внукъ на Ефрема Обреновича, племенникъ на князъ Михаилъ и по-късно славнишки герой.

Около това време се явяватъ патриарсите на безумния сръбски шовинизмъ Милошъ Милоевичъ и Панта Сретковичъ, които проповѣдвали възстановяване на Душановата държава, че е сръбско всичко, гдето се слави „слава“ и гдето се споменува името Крали Марко. Следъ шовинистичния ювъ на тия сръбски учени и следъ поседенитѣ отъ тѣхъ злокачествени семена на ламтежъ къмъ чужди земи се почнали многогодишнитѣ словесни и кървави борби между българи и сърби. Много български и чужди учени саж дали ясни и обосновани опровержения на сръбските шовинистични твърдения, а още отъ XI и XII вѣкове писателитѣ Михаилъ Псела, Кекавменъ, Николица, Никифоръ Вриени, Анна Комнина, архиепископъ Теофилактъ, Иоанъ Скилица, Георги Кеиринъ, Зонаръ, Раймундъ Агилски, Робертъ Момахъ, Вилхелмъ Тирски и др. пътували презъ Македония, наричали я българска и населението ѝ българско.

Но еднажъ посѣти шовинистичнитѣ семена въ сръбските души чрезъ всички непростени срѣдства, тѣ дадохъ изобилни горчиви и кървави плодове презъ 1885, 1914 години и др. сблъсквания. Тѣ продължаватъ и днесъ, презъ 1941 г., всрѣлъ великата борба на народитѣ, заслѣпени въ своя фаталенъ шовинизмъ, да взематъ жертви отъ германци, италианци и българи.

Какъвъ ще бъде, най-после, краятъ на сръбската държава, надъхана съ този неизцѣрпимъ бацитъ, ще покажатъ близки дни.

Г-въ

Справки за вестника могатъ да са правятъ и по телефонъ № 20

Чембърлейнъ и македонскитѣ бѣжанци.

Знае се, че следъ завземането на частъ отъ Македония отъ гърцитѣ, мнозина македонци бидоха принудени да избѣгатъ и напустнатъ роднитѣ си огнища, като чрезъ това се целѣше тѣхнитѣ мѣста да бъдатъ завзети отъ анадолскитѣ гърци, изгонени отъ турцитѣ следъ като гръцката войска претърпѣ голѣмото поражение при р. Сакария въ Мала Азия по вината на Англия и грандоманията на Венизелосъ, които искаха да възкресятъ византийската империя върху трупа на Турция. Отъ прокуденитѣ македонци се искаше на всѣка цена да подаватъ декларации за изселване, като по този начинъ гръцкото правителство кроело да тури ржка на имотитѣ имъ въ полза на своитѣ преселци отъ Анадола.

Разбира, се че македонскитѣ българи далечъ не саж се уловили на тая вѣдица. Въ помощъ на гърцитѣ билъ сръбъ Чембърлейнъ, който се е очудвалъ, че „броятъ на декларациитѣ, постѣпили до 3 декемврий, е слабъ“ (в „Македония“ 14. XII. 1926 г.) Както сръбъ Чембърлейнъ, така и сръбъ Харасъ Рѣмболдъ, очевидно

е, че саж били въ услуга на гърцитѣ „понеже, по английско желание, тѣзи продължили европейската война въ Азия.“ Тогава именно имъ се даде западна Тракия, която се отне отъ България по единъ безчестенъ и недостоеенъ дипломатически начинъ.

Но за всѣко безчестие и неправда има отплата. Нищо вѣчно нѣма подъ слънцето, освенъ Богъ и материята. Това, което човѣкъ твори —, подлежи на промѣна. Колкото човѣшкитѣ дѣла саж по-справедливи и по-човѣчни, толкова тѣ саж и по-долготрайни и обратно — колкото саж по-себични и несправедливи, толкова тѣ саж по-нетрайни. Виждаме днесъ, че отъ парижкитѣ договори не остана почти нищо. Сърбитѣ и гърцитѣ, съ помощта на англосаксонскитѣ демокрации, се мжчатъ да запазятъ завинаги тия неправди. България е въ реда на несправданитѣ и ограбенитѣ. Тя, съ силата на Осъта, ще може да си завземе земитѣ, които ѝ се отнеха. Само дѣлата, овѣнчани съ правда, могатъ да сѣществуватъ вѣчно, защото Богъ е и Правда.

Г-въ

Епископъ Андрей осветилъ за трети пѣтъ водитѣ на Великия океанъ

Колѣнитъ ни и тази година отпразднува тържествено традиционния християнски празникъ Йордановъ день, както въ родния ни край — съ хвърляне на кръста въ водата. Негово Преосвещенство епископъ Андрей Велички, заедно съ руския свещеникъ Прозоревъ, отслужили много тържествена служба въ руската църква на Мичѣлъ Торено стритъ, следъ което всички се отправихме за въ черквата св. Августинъ, кждетъ дѣдо Владика прочете само молитва, и предвождани отъ кръстовете и американското знаме напредъ съ духовнитѣ лица, се отправихме къмъ кея въ миренъ и хубавъ редъ.

Образува се значително шествие начело съ нѣколко полицаи на мотоциклети, които спираха трафика, за да мине шествието. Изъ пѣтя американцитѣ се спираха благоговейно съ шапки въ ржце, а полицаитѣ отдаваха честь.

Негово Преосвещенство въ пълни одежди вървѣше и благославяше, а предъ него две

малки момиченца — Динка Петъръ Илиева и Стефанка Ив Тачева — носѣха два бѣли гълъба, превързани съ български трикопъръ и маслинен клончета, които символизираха мира.

На самото пристанище ни очекаваше г. кметътъ на града Санта Моника, заедно съ началника на пристанището — и кеятъ бѣ препълненъ съ американци, предизвестени отъ пресата за нашия религиозенъ обичай. Тѣ бѣха заели перилата на високия кей, низко подъ тѣхъ се наредихме и ние, а съвсемъ долу върху единъ люлеящъ се понтонъ духовницитѣ започнаха великия водосветъ.

Множество репортери на всички вестници непрекъснато щракаха съ фотографическитѣ си апарати още отъ потегляне на процесията до края на церемонията. Тѣ бързаха да уловятъ всѣки моментъ отъ тази живописна и интересна за тѣхъ служба — на красиво съчетание на знаме, одежди, та дори и готовитѣ момци да се хвър-

лятъ въ студентитѣ води, за да хванатъ въ океанскитѣ вълни светия кръстъ.

Негово Преосвещенство следъ освещаването на водата почеси съ великоокеанскитѣ вълни благослови ги и съ светия кръстъ и следъ мигъ го захвърли далечъ въ вълнитѣ. Пуснатъ гълъбитъ, които отлетѣха високо. Дружно въ мигъ двамата българи: Стивъ Арнаудовъ отъ Индианаполисъ, Инд. и Ар. Чадъ Николовъ се хвърлиха въ студентитѣ води и съ бързи плавни движения заплуваха къмъ светия кръстъ. Следъ мигновено надпреварване Ар. Николовъ стигна кръста, хванатъ го и го издигна високо надъ водата, преплува назадъ до понтона и съ смирение подаде кръста на дѣдо Владика.

Запѣха „Многая Лѣта“, а дѣдо Владика благослови и почеси Ар. Николовъ и Стивъ Арнаудовъ и започна ржкането. Негово Преосвещенство почеси стоящитѣ на понтона съ силни замахваия съ кинжала изпрати благословенитѣ капки св. вода и донася, стоящитѣ на високия пристанъ, до натрупалитѣ се гледащи благоговение американци.

Следъ това всички се изржихме да цѣлуваме светия кръстъ и бждеме порсени въ здраве.

Преци да напустне понтона дѣдо Владика държа скакани английски:

„The Lord,“ he said „gives us the opportunity to stay here in peace and safety and pray for His grace and blessing on everybody in the world. Especially in my own country the people are in grave danger.“

Дѣдо Владика бѣ удостоенъ съ вниманието на всички присутствуващи американци. Тѣ гласно изразяваха възхищението си отъ смирената и покриваша фигура и държане на Негово Преосвещенство. Неговата демократичност и безкористъ заразяваха всички.

Всички се надпреварваха да се доближатъ до него, гледатъ го съ свѣтнали очи, желатъ ки и тѣ да се порсатъ въ здраве и си взематъ отъ оскъщената китка сръбке босилъци.

М. Георгиев

Изъ „Народенъ гласъ“, Америка

Миналага година въ областъ е произведено 76 400 000 семе отъ подобренъ селектиранъ слънчогледъ. Тоя слънчогледъ се отличава съ по-голямата си доходност, по-голямата си устойчивостъ на болести и по-големо съдържание на масло. Всичкото произведено семе се закупи въ дирекция „Храноизносъ“, като се заплати на производителитѣ 40 ст. на кгр. премия-свързцената; всичкото това количество семе се засѣ та въ областъта, като по тоя начинъ се направи единъ голѣмъ приносъ за подобрене на посѣвния слънчогледовъ материалъ.

Нѣкой извика „мамо“ Сърдцето му трепна. Обзана се и видѣ едно малко дете, че догонваше майка си. Тихо въздѣхна и наведе очи. Тая дума звучеше още въ ушитѣ му — „мамо“ После се сепна. „Никой никога“. И очитѣ му падаха се напълниха съ сълзи. . . .

Нѣкой извика надъ ухото му за вестникъ. . . .

Множеството отъ хора пакъ минаваше край тѣхъ. Единъ страненъ шумъ ги обкржжаваше дветѣ деца, защото днесъ бѣше празникъ. А тѣ седѣха на бордюра на тротоара обвилъ съ ръцѣ колѣнетѣ си. Тѣ бѣха саж

трѣбва да ги продадемъ?“, и той показа вестницитѣ.

Митко бѣше се изправилъ. Ваню го дръпна за ржкава. „Седни, седни, не чувствувашъ ли, че тукъ е тъй хубаво. Минаватъ край тебе хора, не те поглеждатъ, а ти си мислишъ и си самъ, никой не те безспокои. Не е ли хубаво?“, и той погледна Митко въ очитѣ. „Не те поглеждатъ, мѣничъкъ си“. Той наведе очи, защото въ тѣхъ бѣха блеснали сълзи. После продължи: „Въ кѣщи ли?“, и едва чута въздишка се изтръгна отъ гърдитѣ му. . . .

„Но може би“ . . . Митко искаше да отговори, но нѣщо го спрѣ. Той знаеше,

че все пакъ трѣбваше да си отидатъ въ кѣщи.

„Не искамъ, не, днесъ е празникъ и азъ да бжда въ кѣщи. . . при кого? . . . Тукъ поне има хора, а тамъ?“. . . . И Ваню вдигна рамене и бързо обърна глава, за да не се видятъ дветѣ сълзи нажежали да се отронятъ отъ очитѣ му. Неговитѣ устни треперѣха. Той мислѣше за оная, която загуби завинаги. Тая, която бѣше единствената му утешителка, на която се уповаваше, на която се надѣваше. А сега бѣше съвсемъ самъ. . . .

Той се мжчеше да надделѣе отронващитѣ се сълзи, но тѣ една следъ друга

обливаха лицето му. Нѣкой го мушна. Бѣше минавачъ. Само една тжжна усмивка се отпечата на лицето му. Той го проследи съ очи. Въ тѣхъ се отражаваше една тжга.

Всички минаваха край него и като че ли никой не го виждаше. И той не чувствуваше тѣхното присутствие. Дори не чувствуваше, че и Митко бѣ до него. Но все пакъ, тоя страненъ шумъ отъ множеството, тая смѣсца отъ хора, които се движеха предъ него като на сънъ, бѣше направила да го обхване едно странно чувство. Той би искалъ тъй дълго, дълго да седи тукъ. . . .

Маке

Професор верситетъ гше рецензиралъ книгата „Скопилье и дане на пржство въ Егази е бил отъ редицъ общого нземльа“.

Въ написанъ саж азели учасфасори и учповичъ. А тѣвоиѣ Дюбонъ Нозакъ. ВлаГлиша ЕлезоДанило ВулоПавл вичъ. Драгомиръ Драгомиръ Гредицъ още ни и писател

Проф. Ромира внимателно статията на дковичъ — „Станетници въ (разбирай) Мако сръбския историкъ, безсрамъ и дър историческитѣ „Единствениятъ известнотъ времто завоюванъ Сърбия („кжягъ подъ името / отъ чиего име абсолютнъ нито пъкъ канметникъ, е отитъ на неговото Македония, саж Въ сжщия шжсж писали историкъ Нафилологътъ д-р лозичъ, пишей новната хржкороднитѣ говокрайища“, проф. Бр. М. Дробнягр сжко-етногр на Южна Съростанали.

Доставка на памушенска

Въпрѣки четѣ условия на благоприятни нето на памугария, тая колко години голѣмо разпрШуменска областъ да се радвеежегодно на областъта пропамучно влададоволява нѣтъ нужди на сѣкинство. Почпамукътъ успѣвлакно, но нева да върже случит миналат ради тая причланието си да доброкачествен агрономически областъта дост кгр. памучно с

Народътъ сликитѣ

Народътъ е една душа и е

Величието н. родъ не се мѣленостъта, какт на единъ човмѣри по височго количество и добродетель.

Македония и сръбските шовинисти.

Професорът от нашия университет г. Ст. Романски пише рецензия върху една сръбска книга, носеща заглавие „Скопље и Южна Сърбия“, издателство на професорското дружество в Българска 1925 г. Тази е била първата книга от редицата такива под общото название „Наша земя“.

Въз основа на книгата сж взели участие следните професори и учители: Павле Босилович, Алтон Мелик, Борис Дюбнякович, Виктор Нозак, Владо Р. Петкович, Глиша Елезович, Гро Новак, Данило Вулович, Десанка М. Павлович, Драг Миликович, Драгомир С. Озрдович, Драгомир Путник и дълга редица още от учители, учени и писатели.

Проф. Романски особено спира вниманието ни върху статията на д-р Влад. Р. Петкович — „Старите сръбски метници в Южна Сърбия“ (разбирай Македония) в която сръбският археолог и историк, бее въпреки в срам и държане смътка за историческите истини, казва: „Единственият народ, който известно време е държал ктото завоевана страна Южна Сърбия (както е позната под името Македония)“, но от което име не е останало абсолютно никаква следа (!), нито пък какъв да е метник, е отбележил времето на неговото завоеване на Македония, сж били българите.“ Въз основа на шовинистичен дух сж писали литературният историк Павле Попович, филологът д-р Миливой Павлович, пишейки „Върху основната характеристика на народните говори в юнските краища“, проф. А. Белич, д-р Бор. М. Дробнякович — „Географско-етнографски преглед на Южна Сърбия“ и всички останали.

Доставка на памучно семе за Шуменска област.

Въпреки че климатическите условия не сж особено благоприятни за отглеждането на памук в сев. България, тая култура от нколко години доби доста голямо разпространение в Шуменска област и тръбва да се радваме, че почти ежегодно населението в областта произвежда доста памучно влакно, съ което задоволява най-всестранните нужди на селското домакинство. Почти ежегодно памукът успява да върже влакно, но не винаги успява да върже семе, както се случи миналата година. Поради тая причина, и въ желанието си да засяват по-доброкачествен памук, агрономическите органи в областта доставиха 11,000 кгр. памучно семе, което се

По плана на своите по-стари професори, тж сж правили изследвания в Македония и писали съ единната задача — да докажат, че езикът, пѣнитѣ и обичаитѣ на македонците, както и паметниците в Македония сж все сръбски, а не български. За тѣх не сж съществуват множеството научни и безпристрастни трудове, писани върху тая българска земя, които, ако речемъ да изброяваме, тая статия ще изгуби вестничарския си видъ.

Въ 1906 г. бѣ изпечатана на английски книгата „Macedonia, its races and their future“, отъ Н. Н. Brailsford, въ която авторътъ доказва българския ликъ на Македония, както и др. немски и руски учени. Етнографската карта въ поместната книга сжщо нагледно показва народността на принадлежност на македонското население. Бъзъ обаче, да споменавамъ многото трудове, чужди и наши, по голѣмият македонски въпросъ, ще трѣбва да спра сериозното внимание на голѣмия наученъ трудъ на нашия професоръ Йорданъ Ивановъ, който прѣтърпѣ две издания отъ Българската академия на наукитѣ; той носи името „Български старини изъ Македония“, София, 1931 г. и съдържа 670 голѣми страници. Цѣлото съдържание, почиващо на лични проучвания, въ редица години е пѣлно отрицание на твърденията на горепомнатия сръбски археологъ и историкъ д-р Влад. Р. Петковичъ и неговитѣ колеги.

Днесъ, следъ разгрома на шовинистична Сърбия отъ германското и италианско оржие, измъченото съ въкове македонско население отъ всевъзмож и потисници, ще може да си отдъхне и свободно да се изкаже, дали то е сръбско или българско.

Мърки за подобрене свине-вѣдството въ България

За родното свине-вѣдство въ последно време се чертае едно голѣмо бѣдеще. Въ стремежа си да подпомогне развитието на свине-вѣдството въ България, Б. З. К. банка е наредила до всички клонове, съвмѣстно съ инспекторитѣ по скотовѣдство и околийскитѣ агрономи, да положатъ максимумъ усилия за създаване на свине-вѣдни стопанства, както къмъ кредитнитѣ кооперации, така сжщо и въ частнитѣ зем. стопанства. Въ подкрепата на това дѣло Б. З. К. банка ще отпусне на желающитѣ кооперации и земедѣлски стопани специални заеми до 100,000 лв.

разпространи между стопанитѣ за засѣване.

Страна, на която жителитѣ оставатъ равнодушни къмъ общитѣ интереси, е страна, която се изражда въ нравственъ смисълъ и която е осждена на близка гибелъ.

Ни страна, ни величие, нищо не може да спаси единъ развратенъ народъ.

Лакордеръ.

Единъ народъ не може да трае, ако не извлича

Хроника

РЕДАКЦИЯТА честити на читателитѣ си християни ВЪЗКРЕСЕНИЕ ХРИСТОВО.

По случай католичкия Великденъ персоналетъ отъ конезавода „Кабиюкъ“ е далъ специална вечеря на пребиваващитѣ тамъ германски войници.

На вечерята сж присѣствували директорътъ на конезавода г. Георгиевъ, г. пор. Громковъ и др..

Вечерята е минала при топла и приятелска атмосфера.

Общинитѣ въ Шуменска област сж вписали въ бюджетитѣ си за 1941 год. една сума, надминаваща 700,000 лв., предвидена за постройка на областенъ кооперативенъ саториумъ за гръдоболни.

Първа Исперихска околия е внесла вече 45,000 лв. Шуменската община е внесла сжщо частъ отъ предвидената сума за горната целъ.

Провеждане масово демонстра- тивни опити съ изкуствени торове въ областта

Министерството на земедѣлието е доставило 132,600 кгр. изкуствени торове, съ които ще се наторятъ 6,000 дек. есеници и 2,600 дек. пролѣтници: царевица и слънчогледъ въ 260 села на областта върху нивитѣ на 5,200 земедѣлски стопани. Покрай повишението на дохода на наторенитѣ култури се преследва главната целъ да се пропагандира употребата на изкуствени торове за наторяване българскитѣ ниви и може по тая начинъ да се повиши дохода на единъ декаръ площъ. Тороветѣ ще се раздаватъ безплатно. Както се научаваме, има проектъ да се започне произвеждането на изкуствени торове у насъ. По тая начинъ ще се дойде до едно голѣмо поевтиняване на сжщитѣ и ще може да се въведе масовото имъ употребление, което е една предпоставка за повишение следния добивъ отъ културнитѣ растения въ България.

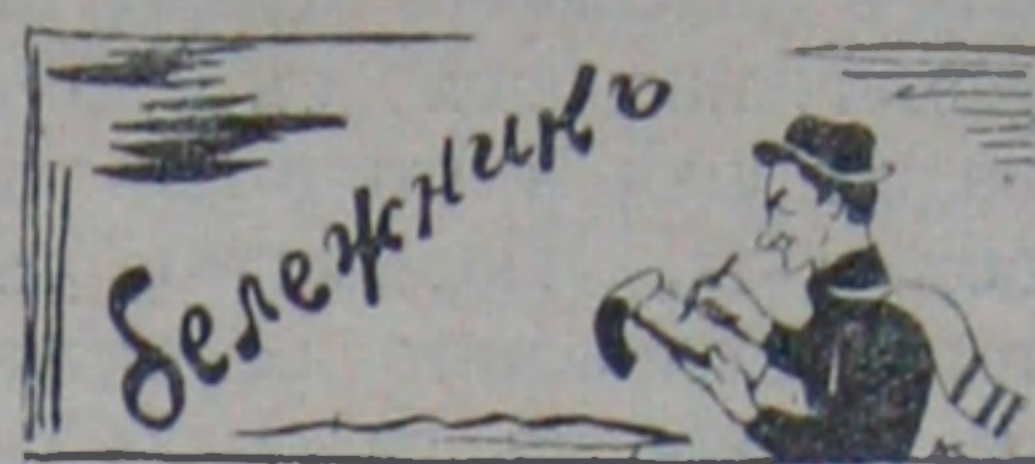
съ 7% лихва за частнитѣ лица и 6% лихва за кооперативни сдружения, като заемътъ се погасява въ срокъ отъ петъ години. Заинтересованитѣ кооперации и частни лица да се отнесатъ за подробности до съответния банковъ клонъ или околийскитѣ агрономства.

отъ себе си достатъчно разумъ, за да предвари ония причини отъ външна опасностъ или отъ вътрешна слабостъ, които го заплашватъ.

Ренанъ.

Съгласие, честностъ, трудъ и трезвеностъ — ето съ какви сръдства единъ народъ може да стане честитъ и силенъ.

Вашингтонъ.

PRO DOMO SUA

Въ в. „Шуменски гласъ“ бр. 1122 въ статията си „За честта на музиката“ г. Ан. Зидаровъ е казалъ нколко думи за мене. Той подигравателно ме нарича „талантливъ“ журналистъ, писанията ми — недомислия, а за мене пише — че драща. По нататъкъ пише, че имамъ въ джебоветѣ си „виртуози“ и „таланти“ и щомъ пожелае ги давамъ комуто „усѣта и нюха“ ми поиска.

Азъ, споредъ силитѣ си, върша своя дългъ. Стремилъ съмъ се да дамъ отгласъ на всичко каквото става и се върши въ моя градъ. Не съмъ енциклопедистъ, но ми се налага да пиша за прояви отъ най-различни области на обществения животъ, на

науката и изкуствата. Налага ми се, защото не бива да ги отминаваме мълкомъ, когато специалитѣ не се същатъ да пишатъ за тѣхъ. Може би сбърквамъ, но не заслужавамъ за това подигравки и укоръ.

Не мога и не искамъ да отговоря на г. Зидаровъ по начина, по който той пише за мене, защото вече много пжти съмъ го хвалилъ и много пжти той ми е стискалъ за благодарностъ ржката за всички тия похвали, които съмъ писалъ за него.

Петъръ Рибаровъ.

Изпращането на ген. Айрянновъ

На 15 т. м. началникътъ на гарнизона г. генералъ Айрянновъ замина за свсята. частъ. На гарата му бѣ устроено сърдечно изпращане, на което присѣствуваха всички шефове на областни служби, шуменскитѣ народни представители, много граждани и учащи.

Поднесени бѣха на генерала много букети.

Платете си абонамента

Програма на отпразднуването на стогодишнината отъ раждането на В. Друмева въ София.

Народниятъ комитетъ подъ почетното председателство на г-нъ проф. Д-ръ Богданъ Филевъ и председателството на г-нъ Н. Логофетовъ за чествуване стогодишнината отъ раждането на голѣмия духовникъ, държавникъ и писателъ — Василь Друмевъ — Климентъ Митрополитъ Търновски, изработи следната програма:

I. На 11 май сутринята:

1. Следъ божествената литургия, въ храма „Ал. Невски“ ще се отслужи панихида.
2. Присѣствувашитѣ на панихидата, следъ отслужването ѝ, се отправятъ къмъ Народния театъръ, където ще се изпълни следната програма:
 - а) Народниятъ химнъ и Химнътъ на Н. В. Царя;
 - б) Кантата за Вас. Друмевъ — Климентъ, Митрополитъ Търновски;
 - в) Речи за дѣлото на В. Друмевъ: като духовникъ — отъ Негово Високопреосвещенство Софийския Митрополитъ г. г. Стефанъ; като държавникъ — отъ г. Н. Логофетовъ, председател на Народното събрание; като писателъ — отъ г. Стил. Чилингировъ, председател на Съюза на писателитѣ.
3. Пѣсни и декламации;
4. Приветствия отъ представители на организациитѣ;
5. Оркестъръ.

II. На 11 май вечерята:

1. Химни;
2. Кантата за Вас. Друмевъ — Климентъ, Митрополитъ Търновски;
3. Сцени отъ драмата „Иванко“;
4. Четене откъси отъ произведенията на Вас. Друмевъ;
5. Възхвала на Вас. Друмевъ — Климентъ, Митрополитъ Търновски.

III.

Утрото въ Народния театъръ ще ожде безплатно и съ покани.

Представлението на 11 май вечерята ще бжде съ премиерни цени.

Народътъ споредъ великитѣ хора.

Народътъ е община съ една душа и една история.

Лакордеръ.

Величието на единъ народъ не се мѣри по числеността, както величието на единъ човѣкъ не се мѣри по височината му, а по количеството на разумъ и добродетель.

В. Юго.

Най-свободенъ народъ е онзи, който брои най-много граждани, способни да водятъ независимъ животъ съ труда си.

Бюре.

Държавнитѣ мъже понѣкога могатъ да се радватъ на безнаказаностъ, защото умиратъ, но народитѣ — никога, защото живѣятъ винаги доста дълго, за да претърпятъ послѣдствията отъ своитѣ деяния.

Ф. Брентано.

Народътъ е великъ резервоаръ на енергия въ една страна, ала тази енергия се оползотворява, ако само се направлява отъ избраници.

Густавъ ле Бонъ.

Който желае да стане абонатъ на вестника, да се запише при секретаря на общината (телефонъ № 20)

Печатница „СПАСЪ ПОПОВЪ“
Шуменъ — 1941 — 29.

Шуменци за ранените германски войници.

Акцията за събиране подаръци и суми за ранените германски войници приключи успешно.

Събрана е сумата 150,000 лв. Съ 20,000 лв. от нея се купиха разни подаръци, които бяха раздадени на ранените германци, преминаващи с специален влак през Шумен.

Останалата сума е приведена чрез М-ството на външните работи за използване на горната определена цел.

Братя българи,

Слънцето на свободата изгръ и ни стопли, въодушеви и ободри! Възкръсна нашата въра в истината и правдата! Сърдцата ни лудо туптят! Блътът за победата, колкото недостижим—толкова горещо желание, е вече жива действителност! Позорното и срамно робство, завещано от Ньойи, е вече сринато!

Свободно вече се лъе и слуша звучната българска реч по всички български земи! На български се молят нашите братя—довчерашни роби. Те благодарят на Бога на правдата, истината и любовта, за свободата, която им даде.

Братя българи от Македония, Тракия и Западните покрайнини, сега вече можем свободно и щастливо да ви пригърнем и заедно да плачем от радост!

—И заедно, в едно сърце и една мисъл, да творим светлото бъдеще на обединена България!

Българи, от всички прѣдѣли на нашата свещена земя, честито Възкресение! Българският Великден най-после дойде!—Да бждем достойни за свѣтлата участъ, която ни отреди съдбата. Твърди и върни на българското си име, да дадем обетъ за жертвени усилия и вихрен походъ къмъ свѣтлото величие на българщината!

Българи,—смѣло и неотстъпно да изградим новата сграда на велика и обединена България.

Национално могъща. Социално справедлива. Културно велика!

Да живѣе Царя на всички българи!

Да живѣе България!

жата максимумъ усилия за увеличение броя съ 30% на свинитѣ и птицитѣ въ областта. Паралелно съ това Шуменската земеделска камара, въ стремѣжѣ си да помогне дейно развитието на свиневъдството въ Шум. областъ, е поставила на доотглеждане въ подобри земеделски стопани и кредитни кооперации 200 мжжки прасенца, които презъ есенъта ще бждатъ раздадени на общинитѣ за разплодници. По такъв начинъ едно важно условие за развитие на свиневъдството въ областта ще бжде блѣскаво изпълнено. На всѣки добре отгледанъ и удобренъ нерѣзъ камарата ще раздава премии на зем. стопани по 500 лв.

Подобрение птицевъдството въ Дели-Орманъ.

Шуменското околийско агрономство, въ желанието си да подобри птицевъдството и въ северната частъ на Шуменска околия Дели-Орманъ, реши с. Вънець—Шуменско, да се обяви за птицевъдно и се зароботи за подобрието на птицевъдството въ тоя край на околията. Доставиха се два инкубатора отъ по 6000 яйца и въ най-скоро време работата по излюпването на расови пилета и раздаване на зем. стопани ще започне въ скоро време.

Млѣкопреработването въ областта

Млѣкопреработването въ областта е започнало отъ 1 мартъ въ много млѣкопреработвателни райони въ областта, съгласно последното решение на Министерския съветъ, всички наематели на мандри, взели овчето млѣко отъ райони подъ 6 лв., ще доплатятъ последното до минималната му определена цена—6 лв. литъръ. Последната цена е задоволителна за зем. стопанинъ, която му гарантира едно добро заплащане дохода отъ овцевъдството.

КНИЖНИНА

Излѣзоха отъ печатъ: 1. сп. „Просвѣта“ г. VI. кн. 7 съ следното съдържание: Възпитателни идеали на българина—Л. Русевъ; Бѣломорскиятъ въпросъ—Н. Коларовъ; Йорданъ х. Константиновъ Джинотъ—Пенчо Пеневъ; Петко Тодоровъ—М. Николовъ; Михалаки Георгиевъ—Петъръ Диневъ; Храната и

хлѣба на българина—Д-ръ Ив. Др. Поповъ; Възпитателното въздействие на комичното; Дисциплината въ класа и училището.

Прегледъ: общественъ, културенъ и училищенъ.

Вести: научни, културни и училищни.

Критика.

2. Етимологически и правописенъ речникъ на българския книжовенъ езикъ—проф. Д-ръ Стефанъ Младеновъ, София, книгоиздателство Христо Г. Дановъ—О. О. Д-во

Тази книга е една много скъпа придобивка за нашата езикова култура. Предговора и авторътъ започва съ мото отъ Отца Паисия—„Ты, българине, не прелъщай ся, знай свой родъ и языкъ!“ Книгата съдържа 724 голѣми страници. Изданието е съ чисто, ясно печатъ и безъ никакви печатни грѣшки. Всѣка дума е придружена съ подобнитѣ ней въ другитѣ езици, което прави речника още по-интересенъ и цененъ. Авторътъ при това не се е задоволилъ само съ чисто българскитѣ думи, но обърналъ и чуждитѣ думи, влѣзли въ употреба въ нашия езикъ. Стойността на този етимологически речникъ се схваща отъ следнитѣ авторски предговорни мисли: „Какво мѣри, преди всичко, съставителътъ на книгата, това се разбира отъ думитѣ на приснопамятния отецъ Паисий Зографски и Хилендарски, които стоятъ надъ тѣзи редове. И днесъ има не малко българи, които не знаятъ достатъчно историята на своя родъ и езикъ и все си мислятъ, че българскиятъ езикъ е твърде беденъ, та трѣбва да се обогатява съ многобройни и въ действителностъ крайно непотрѣбни чуждици. И днесъ, както и въ Паисиево време, има българи, които смѣтатъ думитѣ на своя роденъ езикъ за много „прости“ и предпочитатъ да си служатъ съ чужди думи, та пълнятъ българската речъ и книга съ всѣкакъвъ чуждински езиковъ смѣтъ“.

Изобщо, речникътъ трѣбва да намѣри мѣсто въ всичкитѣ наши обществени и частни библиотеки.

Умоляватъ се читателитѣ да съобщаватъ на уредника ни за недостатѣцитѣ на вестника, забелязани отъ тѣхъ.

Шуменска градска здравна служба

ОБЯВЛЕНИЕ № 275

гр. Шуменъ, 16 априлъ 1941 год.

Градската здравна служба обявява на шуменското гражданство, че пролѣтната ваксинация противъ едра шарка на децата, родени презъ месецитѣ отъ 1 юлий до 31 декемврий 1940 г. включително, започва на 22 априлъ и ще трае до края на 31 май т. г.

Ваксинацията ще се извършва всѣки присъственъ денъ следъ обѣдъ отъ 2 до 6 часа въ 1 градска амбулатория.

На родителитѣ, които не донесатъ децата си за ваксинация въ определения срокъ, ще бждатъ съставени актове за глобяване.

Шуменско градско общинско управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 5782

гр. Шуменъ, 17 априлъ 1941 год.

Въ допълнение на настоящето обявление, публикувано въ в. „Шум. общ. вест“ бр. 65 отъ 15 април т. г., общинското управление обявява, че на 26 април т. г. въ Шуменското областно данѣчно управление се произведатъ следнитѣ търгове съ тайна конкуренция:

1. Отъ 8:30 — до 9 часа пр. об. доставка на 85 куб. м. трошенъ чакълъ.
2. Отъ 9 — 9:30 часа доставка на 900 куб. м. трошенъ чакълъ.
3. Отъ 9:30 — 10 часа доставка на 80,000 брз голѣми каменни павета.
4. Отъ 10 — 10:30 часа доставка на 92,000 брз голѣми каменни павета.
5. Отъ 10:30 — 11 часа доставка на 1000 куб. м. блѣз карьеренъ пѣськъ.
6. Отъ 11 — 11:30 часа доставка на 1000 куб. м. камчийски чакълъ и 800 куб. м. камчийски пѣськъ.
7. Отъ 11:30 — 12 часа доставка на три автомобилни коли за общъ превозъ и пжтници.

Законътъ за б. о. п. е задължителенъ. Залогъ 5% в/у девиза. Разносикътъ сж за смѣтка на предприемачътъ. Тържнитѣ книжа се виждатъ въ управлението.

Отъ община

НАРЕЖДЕНИЯ НА КОМИСАРСВОТО

Забранява се продажбата на месо отъ едъръ рогатъ добитѣкъ въ вторникъ и сжбота.

Въз основа на чл 22 отъ закона за гражданската мобилизация, забранява се продажбата, готвенето и консумацията на месо отъ едъръ рогатъ добитѣкъ (воллове, крави и телета, биволи, биволици и лачета) презъ днитѣ вторникъ и сжбота.

Нарушителитѣ на настоящата заповѣдь ще се наказватъ съгласно чл. чл. 44 и 45 отъ закона за гражданската мобилизация.

Опредѣляне продажната цена на прѣсна риба и зеленчука.

Всички търговци на прѣсна риба и търговци на зеленчукъ при получаване на риба и зеленчукъ (картофи, лукъ-арпаджикъ и пр.) да представятъ фактуритѣ си въ околийското комисарство, за да имъ се опредѣли продажната цена.

На нарушителитѣ ще се съставятъ актове.

Етикиране на стокитѣ по витринитѣ.

Стокитѣ на търговцитѣ и производителитѣ на изнатычнитѣ, изложени като рекламни образци по витринитѣ, да бждатъ етикирани съ еднообразни блѣз. на тонени етикети, написани съ черно мастило, ясно и читливо; сжщитѣ да бждатъ поставени правилно и добре прикрепени, за да не падатъ при размѣстване и пр.

На неизпълнителитѣ тая заповѣдь да се съставятъ актове за наказание, съгласно глава VIII отъ законъ за осигуряване на снабдяването и регулиране ценитѣ.

Продажбата на чай ще става съ писмено решение отъ комисарството.

Никой търговецъ нѣма право да продава на готово и да е чай безъ да е получилъ за това писмено нареждане отъ комисарството.

Всѣки търговецъ, който е получилъ разрешение да продава чай, може да продаде само толкова, колкото му е разрешено. Превышаване на определеното количество не се позволява въ никой случай.

Нарушителитѣ ще се наказватъ.

Опредѣляне ценитѣ на чистото царевично брашно и царевична ярма.

1. Опредѣлятъ се ценитѣ на чистото царевично брашно и царевичната ярма, произведени отъ царевича, отпущната отъ Дирекцията за закупуване и износъ на зърнени храни, които мелницитѣ иматъ право да продаватъ свободно на пазара, съгласно отдѣлъ 2. на окръжното № 111 отъ 26 мартъ 1941 г. на същата дирекция, както следва:

Чисто царевично брашно 4.75 лв.

Царевична ярма 4.65 лв.

Тѣзи цени важатъ за цѣлата страна въ населенитѣ мѣста, въ които има търговски или смѣсени магазини и тѣснолинейни).

Нарушителитѣ на настоящата заповѣдь ще се наказватъ.

Стопански новини

Увеличаване броя на свинитѣ и птицитѣ въ областта.

Поради стеклитѣ се извънредно благоприятни условия за пласиментъ на скотовъдни продукти, предимно такива отъ свиневъдството и овцевъдството, дадена е ударна задача на органитѣ при М-ството на земедѣлието да поло-